

danste Regjering paatænkte at foretage Skridt for at bringe den danske Eftertrykslovgivning i Overensstemmelse med den svenske, og i manglende Fald forbeholdt man sig fra svensk Side at komme tilbage til Spørgsmaalet om at foretage Skridt til gjenfaldig Retsbeskyttelse for literær Eiendom, saavidt de paagjældende Landes respektive Lovgivninger paa dette Omraade tilstede. I Mai 1878 indløb derfor fra Udenrigsministeriet her en Henvendelse til Indenrigsministeriet med Forespørgsel, om der ikke nu turde være Grund til for Regjeringen at forelægge Rigsdagen Lovforslag, for at tilveiebringe en saadan Ensartethed i Lovgivningen, at der kunde indtræde Reciprocitet mellem de 3 Riger i den Henseende, eller om man ialtfald ikke fandt, at der kunde være Anledning til at anvende vor bestaaende Lovgivning, saavidt den tillader det, til at erhverve en delvis Beskyttelse efter den svenske og norske Lov for dansk literær Eiendomsret og efter Omstændighederne tillige for dramatiske Værker. Man underrettede derefter Udenrigsministeriet om, hvad der allerede fra dansk Side var passeret i denne Sag, og at man navnlig havde henvendt sig til Kirke- og Undervisningsministeriet, for at erholde sagkyndige Udtalelser angaaende dette Spørgsmaal. Svaret fra Kirke- og Undervisningsministeriet indløb den 23de September 1878. Kirke- og Undervisningsministeriet henholdt sig væsentlig til Udtalelser fra Konsistorium ved Københavns Universitet, ledjaget af tvende Erklæringer fra Chefen for det kongelige Theater og Kapel og Bibliothekaren ved det store kongelige Bibliothek. Man havde tillige indhentet Betænkning fra Professor Ussing angaaende den Vigtighed, som efter hans Mening maatte tillægges denne Sag, og udbedet sig Oplysning fra ham, som kunde tjene til at klare Spørgsmaalet. Han meddelte blandt andet, at i Aarene 1876—77 var der af danske Skrifter oversat til Svensk 543 Aft., og at der i samme Tidrum var oversat fra Svensk til Dansk 248 Aft. Det ses af disse Oplysninger, i hvilken Grad der er oversat Mere fra Dansk til Svensk end fra Svensk til Dansk, og derved maa tillige bemærkes, at hvad der er oversat fra Svensk til Dansk var Værker af belletristisk og æsthetisk Indhold, hvorimod der blandt de Værker, der oversattes fra Dansk til Svensk, vare virkelig videnskabelige og store Værker af overordentlig Betydning, og hvor det ogsaa af Hensyn til Oversættelsens Korrekthed havde en anden end blot økonomisk Interesse, at der fikkes

des den paagjældende Forfatter Beskyttelse for sit Skrift, saaledes at det ikke kunde oversættes paa Svensk uden hans Samtykke. Idet Konsistorium altsaa fremsendte sit Svar tillige med disse Bilag, gjorde det opmærksom paa, hvad der var piansynligt heraf, at det ikke mindst fra dansk Side havde sin Interesse, at der erhvervedes den omtalte Beskyttelse for den literære Eiendomsret mod Oversættelser, men at det tillige ansaa det for at være grundet i almindelige og retfærdige Billighedsbetsyn, at en saadan gjenfaldig Retsbeskyttelse søgtes tilveiebragt. Konsistorium anbefalede derfor varmt, at en saadan gjenfaldig Retsbeskyttelse søgtes opnaet mellem de 3 Lande, men fremhevede tillige Omsætteligheden af, at der foregik en Revision og en Modifikation af vor hele Lovgivning paa dette Omraade. Konsistorium omtalte tillige, at, under Forudsætning af, at Regjeringen vilde tage Sagen i sin Haand og lade foretage Arbejder for at faae gennemført en Modifikation og et Eftersyn af Lovgivningen, vilde det tage et længere Tidrum, inden en saadan Lov kunde komme ud; der var da maasse Anledning til at forsøge allerede nu at tilveiebringe en gjenfaldig Retsbeskyttelse paa Grundlag af det Bestaaende. Med Hensyn dertil anmodede Indenrigsministeriet Udenrigsministeriet om at erkynde sig om, hvorledes man stillede sig ligeoverfor dette Spørgsmaal fra svensk Side. Fra svensk Side indløb der et gunstigt Svar; man gik ind paa Tanken om foreløbig at ordne Sagen paa Grundlag af det Bestaaende, og under 15de Januar 1879 tilstillede derfor Indenrigsministeriet Udenrigsministeriet til videre Besørgelse Udfast til en kongelig Anordning, hvorved de i Lovene af 29de December 1857, 23de Februar 1866 og 21de Februar 1868 indeholdte Bestemmelser om Eftertryk gjøres anvendelige paa de i Sverrig og Norge udgivne Værker, medens de i fornævnte Lov af 23de Februar 1866 §§ 7—9 indeholdte Bestemmelser om Oversættelse af de i Sverrig udgivne svenske Skrifter sættes i Kraft, idet man bad sig meddelt Resultatet af de Forhandlinger, som derefter maatte blive indledede med den svensk-norske Regjering. Derpaa er der til Dato ikke indløbet noget Svar. Saa meget altsaa med Hensyn til den første Del af den ærede Forespørgers Interpellation. Det vil heraf ses, at den danske Regjering ikke har ladet denne Sag hvile, men med de Midler, der staa til dens Raadighed, har søgt at fremme den indtil dette Tidspunkt. Jeg tør an-